

Přátelský rodinný pes s pomačkaným obličejem

Přátelský rodinný pes s pomačkaným obličejem

Německý boxer

Přátelská povaha a šarm jsou vlastnosti, které z boxera činí příjemného rodinného psa

Boxeři patří již několik desetiletí mezi nejoblíbenější plemena psů vůbec. Tito inteligentní psi zůstávají po celý život hraví jako děti, ale přitom potřebují, abychom je brali vážně. Mají velké kouzlo osobnosti, jedinečnou mimiku a mimořádně přátelskou povahu.

Velká obliba boxerů není náhodná. Navazují na středověké lovce divočáků a medvědů a je pro ně charakteristická sebevědomá a vyrovnaná povaha. To v kombinaci s vyrovna-

Srdce chovatele přetéká: malá štěňata boxerů

ným temperamentem vytváří dobré předpoklady bezproblémového a příjemného rodinného psa. Boxeři se osvědčili nejen jako jako společenští psi, ale také coby obranáři a pracovní psi. Jsou všestranně použitelní a milovníkům plemene splní snad každé přání.

V chovu boxerů se klade velký důraz na vyrovnanost, sebevědomí a střední temperament. Díky těmto příjemným vlastnostem jsou boxeři předurčení k harmonickému soužití s lidmi v moderní společnosti. Své majitele dokážou potěšit na mnoho způsobů: jako rodinní psi, psi vhodné ke kynologickým sportům, i při výkonu služby...

Jsou to přátelští psi se zmuchlaným obličejem, kteří se do každé činnosti pouštějí s vervou a nadšením. Jejich výkonnost je pozoruhodná. Proto není divu, že se v chovu v posledních letech neprosadily žádné fenotypické ani povahové změny. Lidé mají rádi boxery takové, jací jsou.

RADOST Z POHYBU

Ještě jedna vlastnost plemene je charakteristická: boxeři nejsou žádní peciválkové. Rádi se pohybují a různorodou čin-

nost sami vyžadují. Dovedou se využít například jako průvodci běžců pro zdraví nebo cyklistů na vyjíždkách. Ideálním doplňkovou aktivitou jsou také míčové hry a aportování. Obě tyto činnosti mohou obohatit procházku a zvýšit intenzitu pohybu psa. I jezdci na koních s sebou boxery rádi brávají na vyjíždky. Tito všestranní psi bez obtíží vydrží provázet jezdce i na dlouhých vyjíždkách. Jen nesmí být moc horko. A na jejich kondici je třeba pracovat postupně.

Dokud je pes ještě mladý a roste, nesmí tělesná námaha překročit rozumné meze. V opačném případě by mohlo dojít k přetěžování kostí, vazů a šlach a to i s trvalými následky.

V letních měsících se jako vhodný trénink nabízí plavání. Při plavání se mohou vydovádět i mladí psi, aniž by se jejich pohybový aparát přetěžoval a poškozoval. Dobrou možností tréninku jsou ale i docela normální procházky a lehká sportovně zaměřená činnost. Jakmile pes dospěje, zpravidla nic nebrání intenzivnějšímu tréninku. To ovšem platí jen o zdravých psech.

Boxery je třeba vychovávat s láskyplnou důsledností

Přátelský rodinný pes s pomačkaným obličejem

Standard krátce

Č. STANDARDU FCI: 144
KLASIFIKACE FCI: Skupina 2
ZEMĚ PŮVODU: Německo
CELKOVÝ VZHLED: Středně velký hladkosrstý robustní pes s krátkou kvadratickou stavbou těla a silnými kostmi. Disponuje suchým silně vyvinutým svalstvem, které plasticky vystupuje. Jeho pohyb je čilý, plný síly a ušlechtilosti. Boxer nikdy nesmí působit nemotorně, neohrabaně ani těžkopádně, nesmí být příliš hubený ani působit dojmem chrta.
POVAHA: Pevných nervů, klidná, vyrovnaná, sebevědomá, oddaná, věrná, ostražitá.
TRUP: Kvadratický; rovný, široký a silně osvalený hřbet; hrudník hluboký a zasahující až k loktům; dobře klenutá žebra dosahující daleko dozadu.
VELIKOST: kohoutková výška psů 57 až 63 cm; fen 53 až 59 cm.
HMOTNOST: Psi přes 30 kg; feny více než cca 25 kg
HLAVA: Hlava je posazená na oblém, silném, svalnatém a suchém krku.
LEBKA: Štíhlé hranaté temeno; lehce klenuté.
NOS: Široký, černý, velmi lehce vyhrnutý, široké nozdrý.
SKUS: Dolní čelist přesahuje horní čelist a je lehce ohnuta směrem nahoru. Chrup je silný a zdravý. Špičáky jsou postaveny široko od sebe a jsou dobré velikosti.
OČI: Tmavé, nejsou příliš malé ani vystupující či zapadlé. Jejich výraz vyjadřuje energii a inteligenci. Oční víčka musí být tmavá.
UŠI: Uši se nesmějí kupírovat. Jsou přiměřené velikosti, spíše menší a na omak tenké. Jestliže pes zpozorní, spadají uši směrem dopředu s výraznou vráskou.
OCAS: V řadě zemí se ocas nesmí kupírovat. Ocas je nasazen spíše výš.
OSRSTĚNÍ: Krátké, tvrdé, přiléhající, lesklé.
BARVA: Žlutá (světle žlutá až tmavá jelení červeň) nebo žíhaná; černá maska; bílé odznaky by se neměly zcela ztracovat, protože dokážou být velmi půvabné.
PRŮMĚRNÝ VĚK: 9 až 12 let
KONTAKT: Boxer klub ČR, www.boxerklub.cz

ZDRAVÍ?

Co se vlastně dá říci o zdraví boxerů? Plemeno můžeme považovat za relativně zdravé, problémy jako například dysplazie kyčelního kloubu, které se mohou vyskytnout u všech větších plemen psů, jsou již více než 30 let úspěšně potlačovány. V budoucnosti by měly být sledovány chovatelské hodnoty z hlediska kryptorchismu (varlata se nenacházejí zcela v šourku), spondylózy páteře a vrozených onemocnění srdce. Protože nejnovější výsledky výzkumů ukazují, že kryptorchismus je ze čtyřiceti procent dědičný (to je dvojnásobek dědičnosti dysplazie kyčelního kloubu), existují dobré vyhlídky na chovatelské potlačení tohoto defektu.

POSLUŠNÍ A NENÁROČNÍ

Další kladný bod: výcvik boxerů se obecně považuje za poměrně snadný. Boxeři mají vrozenou ochotu podřizovat se a bývají také mimořádně učenliví a poslušní. Základní kameny úspěšné výchovy musí být položeny již u malých štěňat. Je velmi důležité cíleně podporovat jejich hravost. To je dobrým základem výchovy společenského psa, který má být sebejistý a za běžného provozu rodiny bezproblémový. Dobře socializované štěně se jako dospělý pes dokáže lépe vyrovnat s životem. Chcete-li s boxerem dosáhnout při výchově svých cílů, buďte láskyplně důslední. K odkázání tohoto citlivého psa do patričních mezí zpravidla postačí změněná intonace ve chvíli, kdy už opravdu překročí přípustnou mez. Nikdy bychom se neměli nechat strhnout ke zbytečné tvrdosti, nemá to smysl. Jistou tvrdohlavost, která se u boxerů někdy projevuje, lze překonat jedině empatií a nápaditým přístupem.

Pro boxera jako rodinného psa hovoří také jeho nízké nároky na péči. Péče o krátkou, tvrdou a přiléhavou srst je opravdu snadná. Majitel jednoduše otre svého boxerovi srst jelenicí a jeho srst se hned skvěle leskne. Uši boxerů je třeba jednou týdně vytírat měkkou látkou. K čištění uší nikdy nepoužívejte vatové tyčinky, protože při tom může dojít k poranění ucha. Nečistoty a ztuhlý sekret v okolí očí lze opatrně odstranit vlhkou látkou. Pravidelné čištění zubů je dobrou prevencí vzniku zubního kame-
ne.

HISTORIE PLEMENE

V poslední době se chovatelé u psů ve větší míře zaměřují na pevné zdraví. To boxery znovu přibližuje k výkonnosti a robustnosti jejich předků. Přechůdci

I když je to boxer ostražitý pes, nikdy neštěká bezdůvodně

tohoto oblíbeného rodinného psa pocházeli z chovů nekompromisně zaměřených na výkon. Slabí a nemocní jedinci v něm neměli šanci na přežití.

Silné psy se širokým čenichem prokazatelně chovali již staří Keltové. Tito odvážní psi se používali k lovu divokých prasat a medvědů. Lišili se od sebe velikostí podle toho, k jakému účelu byli lovecky využíváni.

Ve střední Evropě se v minulých staletích rozlišovaly především dva rázy těchto psů: velký býkohryz (také gdaňský býkohryz) a malý býkohryz (brabantský býkohryz). Pojem býkohryz vychází z kruté lidové zábavy, ke které se často zneužívali silní a mohutní psi. I přes různé velikosti vykazovaly oba rázy určité společné rysy: Barva jejich srsti byla vždy jednobarvná žlutá nebo žíhaná, nikdy s bílou kresbou. Oba rázy měly zkrácený čenich. Zatímco gdaňský býkohryz byl nejčastěji k vidění v severním Německu a v Polsku, kde se tito psi používali k lovu velké zvěře, brabantský býkohryz se těšil velké

Název boxer se objevil poprvé kolem roku 1860

Málokdo dokáže odolat dojmavé mimice boxerů

oblíbě především na severním okraji Alp. V lesnatých oblastech se lidé odnepaměti vášnivě věnovali lovu divočáků a dovedli ocenit obratné a silné psy, kteří jim stáli po boku. Tento menší typ gdaňského býkohryza se považuje za přímého předka německého boxera.

JAK SE BOXER STAL BOXEREM

První písemné zmínky o předcích boxerů obsahuje Flemmingova kniha Dokonalý německý lovec, která byla vydána v 18. století. Autor v ní popisuje dogovitě psy a typ býkohryzů. Název boxer se ovšem objevuje až ve druhé polovině 19. století. V této souvislosti je třeba zmínit se o chovatelích Roberthovi, Höppnerovi a Königovi, kteří se cíleně věnovali čistokrevnému chovu boxerů v Mnichově. První boxeři byli předvedeni na výstavě v St. Bernhard Schau v Mnichově v roce 1895 a to v pokusné třídě. První cenu si odnesl Mühlbauer's Flocki a později se stal prvním boxerem zapsaným do plemenné knihy. Ve stejném roce založili

pánové Roberth, Höppner a König Boxer Klub. Měli plné ruce práce, aby dokázali vytvořit čistokrevný chov z velmi rozdílných rásů, které byly známy pod jednotným názvem boxer.

K podstatnému zlepšení typu pomohl boxerovi velký vliv anglického buldoka. Třebaže již v roce založení klubu bylo vystaveno celkem 50 boxerů a můžeme tak hovořit o široké chovné základně, zdá

Přátelský rodinný pes s pomačkaným obličejem

typu hlavy; Mirzel 44, červenožlutá fena, a Meta von der Passage 30, skvrnitá fena. Základem chovu boxerů byl chovatelský program postavený na těchto čtyřech zvířatech a jejich potomstvu. V roce 1904 vydal německý Boxer Klub e.V. první plemennou knihu. Do plemenné knihy mohli být zapsáni všichni boxeři, kteří dosáhli hodnocení LE (lobenswerte Erscheinung - chvályhodný vzhled). První standard plemene byl sepsán v roce 1905. Oficiální uznání plemene jako služebního psa následovalo v roce 1924.

MODERNÍ RODINNÝ PES

Od té doby odvedli chovatelé velký kus práce. Právem lze tvrdit, že boxer dnes patří mezi nejoblíbenější plemena. Mladí i starší lidé a také rodiny s dětmi dovedou ocenit příjemnou a vlídnou povahu boxerů. Kvality boxerů coby nekomplikovaných rodinných společníků zvyšuje i fakt, že tyto veselí psi se zmačkanou tváří štěkají jen v případě, kdy je k tomu opravdu důvod. Takřka "nebezpečná" je srdceryvná mimika boxerů. Prakticky žádný milovník psů jim nedokáže odolat, a tak tuto okouzující zbraň boxeři cíleně nasazují, aby si prosadili svou. *Met*

se, že celé plemeno německý boxer je založeno především na čtyřech psech. Jsou to Wotan 46, žíhaný pes, jehož špat-

ná pánevní končetina byla vyvážena typickou hlavou; Flock St. Salvator 14, žlutý pes dobré stavby těla, ale špatného

INZERCE

PRAGOBEST 2006

V sobotu 21.10. 2006 proběhla v hotelu Pyramida v Praze naše jediná soutěž ve stříhání a úpravě psů. Organizátorem tohoto mezinárodního klání psích kadeřníků byla jako již tradičně firma D-Import, která letos uvítala téměř 40 soutěžících z České republiky, Rakouska, Belgie, Holandska, Itálie, Chorvatska a Španělska. Ti byli rozděleni do následujících kategorií: pudl, teriér - knírač, španěl – setr a ostatní. Dopoledne přišlo na řadu trimování teriérů a kníračů (z našich startovala Hana Marcineková se skotským teriérem a Vladimíra Divišová s kníračem) a zároveň stříhání psů z kategorie ostatní. V této kategorii startovalo nejvíce českých zástupkyň, 5 z celkového počtu 9 českých přihlášených stříhaček (Gabriela Dokoupilová s křížencem, Eva Straková s českým teriérem, Veronika Barochová s bišonkem, Marcela Havlíčková s černým

teriérem a Romana Divišová s bedlingtonem). K vidění v této kategorii byla vedle již zmíněných ještě plemena kerry blue teriér a portugalský vodní pes. Po krátké polední pauze přišly na řadu kategorie španěl – setr a pudlové. S loveckými plemeny startovalo pouze 5 stříhačů, z toho dvě domácí (Eva Straková s gordonsetrem a Martina Koudelková s americkým kokrem), a tak 11 pudlů, převážně královských,

spolu se svými kadeřnicemi odpoledni opravdu kralovalo. (Za Českou republiku v kategoriích pudlů startovala Zuzana Pešková Zuzana a Romana Divišová). Porota ve složení Denys Lorrain z Francie, Agens Murphy ze Skotska a Vincent Pastor z Francie vybrala do finále tři postupující z každé kategorie a zároveň čtyři kandidáty do extra soutěže o nejlepší techniku. Tu nakonec vyhrála Martina Koudelková

s americkým kokrem. I letos se do posuzování mohli zapojit sami diváci a to tak, že pomocí svých vstupenek věnovali hlas tomu stříhači, který podle nich měl ke svému psu nejlepší vztah. U diváků nakonec vyhrála Atlett v. Dijková z Holandska upravující portugalského vodního psa. Nejlepším českým stříhačem se již po několikáté stala Romana Divišová, neboť se umístila s oběma stříhanými psy a to na prvním místě s královským pudlem a na druhém místě s bedlingtorským teriérem. Absolutní vítězkou celé soutěže byla porotou po nelehkém rozhodování vybrána Patrizia Bonová z Itálie, která trimovala lakeland teriéra. V neděli měli zájemci o profesionální úpravu psů možnost rozšířit své znalosti na odborném semináři vedeném zkušeným stříhačem Denysem Lorrainem z Francie, který se protentokrát věnoval úpravě pudlů.

Romana Divišová

